

ति वा॒ऽएष॒ यो यज्ञपथादेत्येति वा॒ऽएष॒ यज्ञपथाद्य॒ एवं करोति तस्माद्यत्रैवैतरे-
 षां पशूनां वपाभिः प्रचरन्ति तदेवैतस्यै वपया प्रचरेयुरेकधावदानानि श्रपयन्ति
 न मानुष्यै विश॒ऽउपहरन्ति ॥ ६ ॥ अथ सप्तदश प्राजापत्यान्पशूनालभते । ते वै
 सर्वे तूपरा भवन्ति सर्वे श्यामाः सर्वे मुष्कराः प्रजापतिं वा॒ऽएष॒ उज्जयति यो
 वाजपेयेन यजतेऽन्नं वै प्रजापतिः पशुर्वा॒ऽअन्नं तत्प्रजापतिमुज्जयति सोमो वै प्र-
 जापतिः पशुर्वै प्रत्यक्षं सोमस्तत्प्रत्यक्षं प्रजापतिमुज्जयति सप्तदश भवन्ति सप्तद-
 शो वै प्रजापतिस्तत्प्रजापतिमुज्जयति ॥ ७ ॥ ते वै सर्वे तूपरा भवन्ति । पुरुषो
 वै प्रजापतेर्नेदिष्ठं सोऽयं तूपरोऽविषाणस्तूपरो वा॒ऽअविषाणः प्रजापतिः प्रा-
 जापत्या एते तस्मात्सर्वे तूपरा भवन्ति ॥ ८ ॥ सर्वे श्यामाः । द्वे वै श्यामस्य रूपे
 शुक्लं चैव लोम कृष्णं च द्वन्द्वं वै मिथुनं प्रजननं प्रजननं प्रजापतिः प्राजापत्या
 एते तस्मात्सर्वे श्यामा भवन्ति ॥ ९ ॥ सर्वे मुष्कराः । प्रजननं वै मुष्करः प्रजननं
 प्रजापतिः प्राजापत्या एते तस्मात्सर्वे मुष्करा भवन्ति दुर्वेदा एव॒ऽसमृद्धाः पशवो
 यद्येव॒ऽसमृद्धान् विन्देदपि कतिपया एवैव॒ऽसमृद्धाः स्युः सर्वमु॒ द्येवेदं प्रजापतिः
 ॥ १० ॥ तद्वैके । वाच॒ऽउत्तममालभते यदि वै प्रजापतेः परमस्ति वागिव तदेत-
 द्वाचमुज्जयाम इति वदन्तस्तु तथा न कुर्यात्सर्वं वा॒ऽइदं प्रजापतिर्यदिमे लोका
 यदिदं किं च सा यदेवैषु लोकेषु वाग्वदति तद्वाचमुज्जयति तस्मादु तन्नाद्रियेत
 ॥ ११ ॥ तेषामावृत् । यत्र मैत्रावरुणो वामदेव्यमनुश॒सति तदेषां वपाभिः प्रच-
 रेयुः प्रजननं वै वामदेव्यं प्रजननं प्रजापतिः प्राजापत्या एते तस्मादेषां वपाभि-
 रत्र प्रचरेयुः ॥ १२ ॥ अथेष्टा अनुयाजा भवन्ति । अव्यूढे सुचावथैषां हविर्भिः
 प्रचरन्ति सोऽन्तोऽन्तो वै प्रजापतिस्तदन्त एवैतत्प्रजापतिमुज्जयत्यथ यत्पुरा प्र-
 चरेद्यथा यमधानमेष्यत्स्यात्तं गत्वा स॒ क्व ततः स्यादेवं तत्तस्मादेषामत्र हविर्भिः
 प्रचरन्ति ॥ १३ ॥ तदु तथा न कुर्यात् । हूलति वा॒ऽएष॒ यो यज्ञपथादेत्येति वा